

ja temma kallist sanna iggatsedes." — Kas sa, armas luggeja, ka tunned, et hinge nalg surem on, sest hing ellatab jo ihho? Loe ommeti Taweti lauloramatus 84 laulo.

Teni ka wõera usso keskes omma Jummalat.

Enne sõa aial sattus üks poisikenne Türgi rahwa kätte wangi ja piddi nende keskes ülleskaswama, et ennam peäsemist egga peästmist polnud lota. Omma sündimisse maal olli temma jo warrakult õnsaksteggewat ristiusso õppetust sanud, sedda piddas ta nisamma kõrwaste omma süddames kui wäljapoolt orjapõlwe ahhelat temma käsä ja jalgo siddusid. Tubba ta olli mehheks kaswanud, kui ühhel ühjawette pühjade hommikul põllal adra tagga waljo heälega laulis: Nüüd Kristus surmast tõusnud on, n. t. s.

Parrajatte sõitis seält üks Saksama keisri Käskjalg möda, kes Konstantinopoli linna olli minnemas. Se suur herra panni sedda wägga immeks, seal waimolikko laulo heält

kuuldes, petas finni ja läks kulama. Sellele räkis temma omma luggu ja lõppetas nende sannadega: „Omna sündimisse paika ei sa ma kül ilmasti ennam taggasi, agga omma pühha ristiusko hoian ja pühhitsen minna ka Türlide seas. Ma tean, et tänna essimenne ühjawette pühha on, ja et ma omma usso wendadest kül ni kaugel elan, pühhitsen ommeti ommas waimus kui nendega ühhes koggodusses meie Issanda üllestõusmisse pühha.“

Rahha tarkus.

Talambert, omma tarkusse ja sügawa tundmisse läbbi kuulsaks sanud õppetud mees Parisi-linnas, olli ühhes seltskondas, kus üks ilma-ma rikkas potratsik ka olli, kes kronole keif sõawäe tarwitussi ostis ja walmis murretses. Talamberti tarka ja mõnusat kõnnet tahtis iggaüks kuulda, ja jätsid needki, kes potratsikoga jutto aiasid, tedda mahha, ja kulatasid tähhelepannemissegga, mis se tark omma tundmisse warrandussesi